

การบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษากลุ่มกรุงเทพเหนือ สังกัดกรุงเทพมหานคร

Administration of the care and support system for students in schools for expanding educational opportunities under the North Bangkok Group in Bangkok Metropolitan Administration

ชนันภรณ์ วงษ์ไทย Chananporn Wongthai*

วลัยพรรณ อ้วนนาแวง Walaipan Ouannawang**

จิตติยาภรณ์ เขาวรากุล Jitiyaporn Chaowarakul***

ชุติมา วัฒนาศิริ Chutima Vatanakhiri****

บทคัดย่อ

การบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา กลุ่มกรุงเทพเหนือ สังกัดกรุงเทพมหานคร มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) การบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา กลุ่มกรุงเทพเหนือ สังกัดกรุงเทพมหานคร 2) เปรียบเทียบการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษากลุ่มกรุงเทพเหนือ สังกัดกรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศ ระดับการศึกษา ประสบการณ์การทำงาน และขนาดของโรงเรียน ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ครูผู้สอนที่ปฏิบัติหน้าที่ด้านการสอน

* นักศึกษาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาานวัตกรรมการบริหารการศึกษาและภาวะผู้นำ วิทยาลัยปรัชญาและการศึกษามหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น

** อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก

*** อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

**** อาจารย์ประจำวิทยาลัยนวัตกรรมการศึกษา

โรงเรียน สังกัดกรุงเทพมหานคร กลุ่มกรุงเทพเหนือ จำนวน 278 คน โดยการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิและเทียบสัดส่วน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าทีและทดสอบความแปรปรวนทางเดียว

ผลการวิจัยพบว่า

1. การบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษากลุ่มกรุงเทพเหนือ สังกัดกรุงเทพมหานคร ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด 3 ด้าน ได้แก่ การส่งเสริมพัฒนานักเรียน ด้านการคัดกรองและด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ส่วนอยู่ในระดับมาก 2 ด้าน ได้แก่ ด้านการส่งต่อนักเรียน และ ด้านการป้องกันและแก้ไข ปัญหา

2. ครูที่มีเพศที่ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษากลุ่มกรุงเทพเหนือ สังกัดกรุงเทพมหานคร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ส่วนครูที่มีระดับการศึกษา ประสบการณ์ทำงาน สังกัดในโรงเรียนขนาดแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษากลุ่มกรุงเทพเหนือ สังกัดกรุงเทพมหานคร ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

คำสำคัญ : ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน, โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา, สังกัดกรุงเทพมหานคร

Abstract

The purposes of this research are 1) to study the Administration of the care and support system for students in schools for expanding educational opportunities under the North Bangkok Group in Bangkok Metropolitan Administration (BMA), and 2) to compare the administration of the care and support system for students in these schools, classified by gender, work experience, education level, and school size. The sample group

used in research is 278 performing teachers in these schools, selected through regional and proportional sampling. The research instrument is a questionnaire; statistics used in data analysis are frequency, percentage, mean, and standard deviation of T-test and one-way ANOVA test.

The research results show that 1) overall the Administration of the care and support system for students in schools for expanding educational opportunities under the North Bangkok Group in BMA is at the highest level. When considering various aspects, the promoting of student development, the screening, and the knowing of individual students are at the highest level. The student transferring, the preventing and solving problems are at a high level. 2) The different genders of teachers result in different opinions about the administration of the care and support system for students in school for expanding educational opportunities under the North Bangkok Group in BMA. It is different at statistically significant level of 0.05.

For teachers with different education level, working experience and belonging to various sized schools, they do not differ in thier opinions at statistically significant level of 0.05.

Keywords: The Administration of The Care and Support System for Students, Schools for Expanding Educational Opportunities, the North Bangkok Group in Bangkok Metropolitan Administration.

บทนำ

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 ได้ให้ความสำคัญกับการศึกษาโดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องการดูแลและพัฒนาเด็กได้กำหนดไว้ว่า 1) รัฐต้องดำเนินการให้เด็กทุกคนได้รับการศึกษาเป็นเวลาสิบสองปีตั้งแต่ก่อนวัยเรียนจนจบการศึกษาภาคบังคับอย่างมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย 2) รัฐต้องดำเนินการให้เด็กเล็กได้รับการดูแลและพัฒนาจนเข้ารับการศึกษาตามวาระหนึ่ง เพื่อพัฒนาร่างกาย จิตใจ วินัย อารมณ์ สังคม และสติปัญญาให้สมกับวัย โดยส่งเสริมและสนับสนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและภาคเอกชนเข้ามีส่วนร่วมในการดำเนินการด้วย 3) การศึกษาทั้งปวงต้องมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีวินัย ภูมิใจในชาติ สามารถเชี่ยวชาญได้ตามความถนัดของตน และมีความรับผิดชอบต่อครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ (รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย, 2560)

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 และ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2562 หมวด 1 มาตรา 6 การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิตสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข หมวด 4 มาตรา 22 การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่า ผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ มาตรา 26 ให้สถานศึกษาจัดการประเมินผู้เรียน โดยพิจารณาจากพัฒนาการของผู้เรียน ความประพฤติ การสังเกตพฤติกรรมการเรียนการร่วมกิจกรรม และการทดสอบควบคู่ไปกับกระบวนการเรียนการสอนตามความเหมาะสมของแต่ละระดับและรูปแบบการศึกษา (กระทรวงศึกษาธิการ, 2562)

ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน เป็นกระบวนการหนึ่งในการบริหารจัดการศึกษาของสถานศึกษาที่จะต้องดำเนินการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างมีขั้นตอนวิธีการและเครื่องมือ การทำงานที่ชัดเจนโดยการมีส่วนร่วมของบุคลากรและเครือข่ายที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จึงกำหนดนโยบายสำคัญให้สถานศึกษาในสังกัดทุกแห่งจัดให้มีระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน และดำเนินการอย่างจริงจังต่อเนื่องเพื่อให้เกิดความยั่งยืน ซึ่งนักเรียนทุกคนจะต้องได้รับการดูแล ช่วยเหลือ พิทักษ์ ปกป้อง ค้ำครอง อย่างรอบด้านด้วยกระบวนการที่ถูกต้อง เหมาะสมและทันสมัย (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2563) โดยสถานศึกษาต้องจัดระบบงานกิจกรรมที่ส่งเสริมความประพฤติให้เหมาะสม และความปลอดภัยให้กับ

เด็กนักเรียนนำระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนพัฒนาคุณภาพชีวิตของเด็กนักเรียน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2563)

สำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร ที่รับผิดชอบในการจัดการขั้นพื้นฐานจัดการศึกษา ตั้งแต่ระดับอนุบาลศึกษา ระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และนักเรียนเรียนร่วม (เด็กพิเศษ) ได้ให้ความสำคัญทั้งด้านวิชาการและการดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้สามารถสำเร็จการศึกษาและมีคุณภาพชีวิตที่ดี โดยได้จัดทำมาตรฐานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน จัดให้มีมาตรฐานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน เพื่อใช้เป็นกรอบในการส่งเสริมกำกับดูแล ตรวจสอบ และประเมินผลและการประกันคุณภาพระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน เพื่อให้ทันต่อสภาพการณ์ปัจจุบันและสนองตอบนโยบายของรัฐบาลและมุ่งให้สถานศึกษา ทุกแห่งในสังกัดกรุงเทพมหานคร สามารถดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ (หน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร, 2565)

การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือของโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานครในปี 2565 พบว่า ผลการดำเนินงานระบบช่วยเหลือนักเรียน เช่น การประเมินจุดแข็ง และจุดอ่อน (SDQ) ซึ่งมีการประเมินผล 4 ด้านประกอบด้วย 1. ด้านพฤติกรรมอารมณ์ 2. ด้านความประพฤติ 3. พฤติกรรมไม่อยู่นิ่ง สมาธิสั้น และ 4. การสัมพันธ์ภาพระหว่างผู้เรียน จากผลการประเมินจุดแข็ง และจุดอ่อน (SDQ) ของนักเรียน พบว่าอยู่ในเกณฑ์ที่มีความเสี่ยงและมีปัญหาในหลายด้าน ๆ มีนักเรียนจำนวนมากที่ได้รับผลกระทบโดยตรงและทางอ้อม อาจส่งผลให้นักเรียน เหล่านี้ถูกชักจูงไปในทางที่ไม่ดีได้ เช่น การใช้สารเสพติดหรือไปเที่ยวเตร่ มั่วสุม พฤติกรรมอาจคล้อยตามได้ง่าย ส่งผลกระทบต่อการบริหารสถานศึกษาเป็นอย่างมาก เช่น ในด้านการวางแผนบริหารจัดการงบประมาณของโรงเรียน รวมไปถึงงานบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน ซึ่งถือว่าเป็นภารกิจอันสำคัญยิ่งในการจัดการศึกษา

จากข้อมูลดังกล่าวมาข้างต้นนั้น ผู้วิจัยเห็นว่าการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีความสำคัญต่อการส่งเสริมพัฒนา ป้องกันและแก้ไขปัญหา เพื่อให้นักเรียนได้รับการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพ มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ และมีคุณภาพชีวิตที่ดี ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษากลุ่มกรุงเทพมหานคร สังกัด กรุงเทพมหานคร ทั้งนี้เพื่อนำผลการศึกษาเป็นข้อมูลสารสนเทศและแนวทางในการพัฒนาและปรับปรุงการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้มีประสิทธิภาพต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษากลุ่มกรุงเทพเหนือ สังกัดกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อเปรียบเทียบการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษากลุ่มกรุงเทพเหนือ สังกัดกรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศ ระดับการศึกษา ประสบการณ์การทำงาน และขนาดของโรงเรียน

ประโยชน์ที่จะได้รับการวิจัย

1. ทำให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ซึ่งสามารถนำไปเป็นแนวทางในการพัฒนาการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น
2. ทำให้ได้ข้อมูลสารสนเทศพื้นฐานสำหรับสำนักการศึกษากรุงเทพมหานครใช้ประกอบการพิจารณาให้การสนับสนุนส่งเสริมการจัดการศึกษา เพื่อให้เกิดด้านการดูแลช่วยเหลือนักเรียนต่อไป
3. ผู้บริหาร ครู สามารถนำผลการวิจัยเป็นแนวทางในการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้มีคุณภาพและบรรลุตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

สมมติฐานการวิจัย

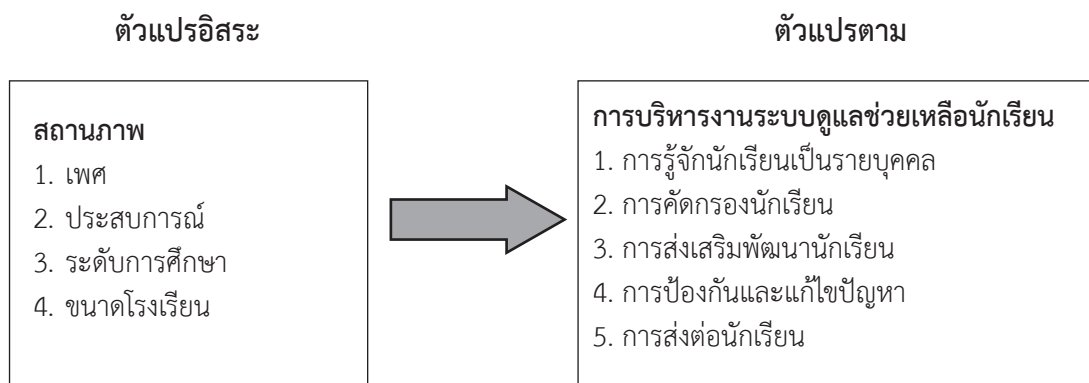
ความคิดเห็นของครูต่อการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษากลุ่มกรุงเทพเหนือ สังกัดกรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศ ระดับการศึกษา ประสบการณ์การทำงาน และขนาดของโรงเรียนมีความแตกต่างกัน

ขอบเขตการวิจัย

ประชากร ได้แก่ ครูในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ในกลุ่มกรุงเทพเหนือ สังกัดกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2566 มีสถานศึกษาทั้งหมด 17 โรงเรียน ซึ่งเป็นครูในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษากลุ่มกรุงเทพเหนือ สังกัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 989 คน (รายงานสถิติการศึกษา, 2565) กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครูในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ในกลุ่มกรุงเทพเหนือ สังกัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 278 คน โดยกำหนดกลุ่มตัวอย่างจากการเปิดตารางขนาดกลุ่มตัวอย่าง

ตามตารางของเครซีและมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1976) จากนั้นทำการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิและเทียบสัดส่วนจากแต่ละโรงเรียนเพื่อให้ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่กำหนด

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แบบสอบถามการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา กลุ่มกรุงเทพเหนือ สังกัดกรุงเทพมหานคร แบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะข้อคำถาม เป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) ได้แก่ เพศ ประสบการณ์การทำงาน ระดับการศึกษา และขนาดของโรงเรียน

ตอนที่ 2 ข้อมูลการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา กลุ่มกรุงเทพเหนือ สังกัดกรุงเทพมหานคร เป็นข้อมูลสอบถามพฤติกรรมและการกระทำที่แสดงให้เห็นถึงการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน 5 ด้าน โดยแบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแนวคิดของ Likert มี 5 ระดับ

การสร้างเครื่องมือวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามเกี่ยวกับการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา กลุ่มกรุงเทพเหนือ สังกัดกรุงเทพมหานคร มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิธีการสร้างแบบสอบถาม

2. สร้างแบบสอบถามและนำไปให้อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) แล้วเลือกข้อคำถาม ที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.6 ขึ้นไป (บุญชม ศรีสะอาด, 2560) พบว่าค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของข้อคำถามอยู่ระหว่าง 0.80-1.00

3. ปรับปรุงแบบสอบถามตามให้อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ทรงคุณวุฒิ และผู้เชี่ยวชาญเสนอแนะแล้ว นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try-Out) เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยหาค่าสัมประสิทธิ์ของแอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีของ Cronbach (บุญชม ศรีสะอาด, 2560) พบว่าแบบสอบถาม มีค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม 0.98 และค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง 0.66 – 0.92

4. จัดทำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามพร้อมหนังสือ ขอความร่วมมือไปโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษากลุ่มกรุงเทพมหานคร สังกัดกรุงเทพมหานคร โดยเก็บรวบรวมข้อมูลครูผู้สอนในโรงเรียนกลุ่มตัวอย่าง

2. ยื่นหนังสือจากวิทยาลัยนวัตกรรมการศึกษา มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น ถึงผู้บริหารสถานศึกษากลุ่มกรุงเทพมหานคร สังกัดกรุงเทพมหานครด้วยตนเอง

3. ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการโดยนำแบบสอบถามไปเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างแต่ละโรงเรียนด้วยตนเอง และเก็บแบบสอบถามคืนภายใน 30 วัน หลังจาก ที่แจกแบบสอบถาม ได้แบบสอบถามจำนวน 278 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

4. ผู้วิจัยตรวจสอบความครบถ้วนและความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม หากพบว่าไม่สมบูรณ์หรือไม่ได้รับคืน ผู้วิจัยจะส่งแบบสอบถามให้อีกครั้งและติดตามการส่งคืน

5. ผู้วิจัยตรวจสอบความสมบูรณ์และความถูกต้องของแบบสอบถามที่ส่งคืนมาทุกฉบับ ก่อนนำมาวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป โดยวิธีวิเคราะห์ที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และสมมติฐานการวิจัย ดังนี้

1. วิเคราะห์สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ ระดับการศึกษา ประสบการณ์การทำงาน และขนาดโรงเรียน โดยใช้สถิติพรรณนา (Descriptive statistics) สถิติที่ใช้คือ การแจกแจงค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)

2. วิเคราะห์การบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ในกลุ่มกรุงเทพเหนือ สังกัดกรุงเทพมหานคร โดยใช้สถิติพรรณนา (Descriptive statistics) สถิติที่ใช้ คือ ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

3. วิเคราะห์การเปรียบเทียบการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ในกลุ่มกรุงเทพเหนือ สังกัดกรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศ ระดับการศึกษา ประสบการณ์การทำงาน และขนาดของโรงเรียน โดยใช้สถิติอนุมาน (Inferential statistics) โดยใช้ การทดสอบค่า (t-test) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA)

ผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาปัจจัยด้านข้อมูลทั่วไป

ผลการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ได้แก่ เพศหญิง มีระดับการศึกษาปริญญาตรี มีประสบการณ์ทำงานตั้งแต่ 10-20 ปี และสังกัดโรงเรียนขนาดใหญ่

2. ผลการศึกษากาการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา กลุ่มกรุงเทพเหนือ สังกัดกรุงเทพมหานคร

ตารางที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา กลุ่มกรุงเทพเหนือ สังกัดกรุงเทพมหานคร

การบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือ	ระดับความคิดเห็น		การแปลผล
	$\bar{X}$	S.D.	
การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	4.21	0.82	มากที่สุด
การคัดกรองนักเรียน	4.33	0.73	มากที่สุด
การส่งเสริมพัฒนานักเรียน	4.34	0.67	มากที่สุด
การป้องกันและแก้ไขปัญหา	4.14	0.76	มาก
การส่งต่อนักเรียน	4.15	0.79	มาก
รวม	4.23	0.71	มากที่สุด

การศึกษากาการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา กลุ่มกรุงเทพเหนือ สังกัดกรุงเทพมหานคร ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในระดับมากที่สุด 3 ด้าน ได้แก่ การส่งเสริมพัฒนานักเรียน มี ด้านการคัดกรองนักเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4และด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ย

สุดท้ายอยู่ในระดับมาก 2 ด้าน ได้แก่ ด้านการส่งต่อนักเรียน และด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาดังกล่าว โดยมีรายละเอียดดังนี้

ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ในภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อย อันดับแรกได้แก่ ผู้บริหารดำเนินการให้มีความรู้ความเข้าใจในกระบวนการจัดทำข้อมูลเป็นรายบุคคล รองลงมาผู้บริหารดำเนินการให้มีการปรับปรุงข้อมูลนักเรียนรายบุคคลให้เป็นปัจจุบันอยู่เสมอ อันดับสุดท้าย ผู้บริหารดำเนินการให้มีความร่วมมือของผู้ปกครองนักเรียนในการให้ข้อมูลกับสถานศึกษา

ด้านการคัดกรองนักเรียน ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณารายด้าน โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อย อันดับแรก ได้แก่ ผู้บริหารดำเนินการให้มีการใช้แบบประเมิน (SDQ) ในการคัดกรองนักเรียน รองลงมา คือ ผู้บริหารดำเนินการให้มีการจัดระบบข้อมูลเกี่ยวกับตัวนักเรียนในด้านต่าง ๆ และอันดับสุดท้ายผู้บริหารดำเนินการให้มีการแบ่งกลุ่ม ผู้เรียนอย่างชัดเจน ได้แก่ กลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยงและกลุ่มมีปัญหา

ด้านการส่งเสริมพัฒนานักเรียน ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อย อันดับแรกได้แก่ ผู้บริหารดำเนินการให้มีการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เช่น ลูกเสือ เนตรนารี ผู้บำเพ็ญประโยชน์มี รองลงมา ผู้บริหารดำเนินการให้มีการประชุม ผู้ปกครองนักเรียนทุกภาคเรียน และอันดับสุดท้าย ผู้บริหารดำเนินการให้มีความสำคัญกับการจัดกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนของครูที่ปรึกษาอย่างต่อเนื่อง

ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาดังกล่าว ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อย อันดับแรกได้แก่ ผู้บริหารดำเนินการให้มีการประสานงานกับฝ่ายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อจัดกิจกรรมป้องกันและแก้ไขปัญหาดังกล่าวให้กับนักเรียน รองลงมา ผู้บริหารดำเนินการให้มีความเอาใจใส่ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาดังกล่าวของนักเรียนทุกคนอย่างเท่าเทียมกัน และอันดับสุดท้ายผู้บริหารดำเนินการให้มีการให้คำปรึกษาแก่นักเรียนมีการปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องหรือพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์

การส่งต่อนักเรียน ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อย อันดับแรกได้แก่ผู้บริหารดำเนินการให้มีการประชุมกลุ่มเพื่อปรึกษาปัญหานักเรียนเป็นรายบุคคลรองลงมา ผู้บริหารดำเนินการให้ครูที่ปรึกษามีความสม่ำเสมอในการติดตามผลการช่วยเหลือนักเรียน และอันดับสุดท้าย ผู้บริหารดำเนินการให้ผู้ปกครองให้ความยินยอมในการส่งต่อผู้เรียนให้ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน

ผลการทดสอบสมมติฐาน

การทดสอบสมมติฐาน จำแนกตามสถานภาพ โดยสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ คือ T-test และ ONE-Way ANOVA (F-Test) เพื่อวิเคราะห์ความแตกต่างของตัวแปร โดยกำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ปรากฏผลการทดสอบสมมติฐาน ดังนี้

สมมติฐานที่ 1 ครูที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา แตกต่างกัน และผลการเปรียบเทียบในรายด้าน พบว่า ครูที่มีเพศแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ด้านการส่งเสริมพัฒนานักเรียนและด้านการส่งต่อนักเรียน แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2 ครูที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ไม่แตกต่าง และผลการเปรียบเทียบในรายด้าน พบว่า ครูที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล การคัดกรองนักเรียน การส่งเสริมพัฒนานักเรียน การป้องกันและแก้ไข และการส่งต่อนักเรียน ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 3 ครูที่มีประสบการณ์การทำงานแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ไม่แตกต่างกัน และผลการเปรียบเทียบในรายด้าน พบว่า ครูที่มีประสบการณ์การทำงานแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล การคัดกรองนักเรียน การส่งเสริมพัฒนานักเรียน การป้องกันและแก้ไข และการส่งต่อนักเรียน ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 4 ครูที่สังกัดในโรงเรียนขนาดแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ไม่แตกต่างกัน และผลการเปรียบเทียบในรายด้าน พบว่า ครูที่สังกัดในโรงเรียนขนาดแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล การคัดกรองนักเรียน การส่งเสริมพัฒนานักเรียน การป้องกันและแก้ไข และการส่งต่อนักเรียน ไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผลการศึกษา

ผลการศึกษาการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา กลุ่มกรุงเทพเหนือ สังกัดกรุงเทพมหานคร และผลการทดสอบสมมติฐาน

1. การศึกษาข้อมูลการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา กลุ่มกรุงเทพมหานคร สังกัดกรุงเทพมหานคร ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านการคัดกรองนักเรียน ด้านการส่งเสริมพัฒนานักเรียน ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา และ ด้านการส่งต่อ อภิปรายผลได้ดังนี้

ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล การบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ระดับมากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ผู้บริหารดำเนินการให้มีความรู้ความเข้าใจในกระบวนการจัดทำข้อมูลเป็นรายบุคคล โดยสำนักศึกษากรุงเทพมหานครเห็นความสำคัญของระบบดูแลช่วยเหลือในโรงเรียน จึงมีการจัดอบรมผู้บริหารสถานศึกษาให้มีความรู้ความเข้าใจในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือในโรงเรียน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของวรรณานิโมฉิน (2562) กล่าวว่า การรู้จักนักเรียน เป็นรายบุคคล หมายถึง การรวบรวมข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคลโดยครูจัดทำข้อมูลให้ถูกต้องเป็นระบบและเป็นปัจจุบัน สามารถนำข้อมูลมาวิเคราะห์และนำไปใช้ประโยชน์ในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนได้อย่าง ถูกทาง และยังสอดคล้องกับแนวคิดอรรถพล สุนทรพงศ์ (2564) การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล หมายถึง การรวบรวมข้อมูลที่เป็นเกี่ยวกับตัวนักเรียน โดยใช้เครื่องมือและเทคนิควิธีการที่หลากหลายตามความเหมาะสม มีการบันทึกและเก็บรวบรวมข้อมูลอย่างเป็นระบบ และสามารถนำข้อมูลมาใช้วิเคราะห์เพื่อคัดกรองนักเรียน การส่งเสริม การป้องกันและ การแก้ไขปัญหาให้นักเรียนได้อย่างถูกทาง

ด้านการคัดกรองนักเรียน การบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ผู้บริหารดำเนินการให้มีการใช้แบบประเมิน (SDQ) ในการคัดกรองนักเรียน กรุงเทพมหานครมีนโยบายให้โรงเรียนทุกโรงเรียนรายงานผลการประเมินจุดแข็ง และจุดอ่อน (SDQ) ส่งผลให้ครูที่ปรึกษาได้ทราบปัญหาของนักเรียนเป็นรายบุคคลซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ สุริดา พงษ์สวัสดิ์ (2561) ได้ให้ความหมายการคัดกรองนักเรียนเป็นการจัดแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มตามพฤติกรรม ได้แก่ กลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง และกลุ่มมีปัญหา และสอดคล้องกับแนวคิด สุภัสสร สุริยะ (2562) ได้ให้ความหมายของการคัดกรองนักเรียน เป็นการจัดกลุ่มเพื่อหาวิธีการช่วยเหลือนักเรียนได้อย่างถูกต้องโดยการคัดกรองจะต้องทำด้วยความระมัดระวังอย่างยิ่งเพื่อให้เกิดความชัดเจน และสามารถแก้ไขปัญหาได้อย่างตรงจุด

ด้านการส่งเสริมพัฒนานักเรียน การบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ กรุงเทพมหานครมีการกำหนดนโยบายส่งเสริมสนับสนุน ครูในสังกัดกรุงเทพมหานครได้รับการอบรม เพื่อส่งเสริมและพัฒนานักเรียน และกำหนดมาตรการสนับสนุนส่งเสริมศักยภาพนักเรียน และการคุ้มครองสิทธิเด็ก ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ นิษฐา กลิ่นเอี่ยม (2561) การส่งเสริมนักเรียน หมายถึง การจัดกระบวนการ

หรือกิจกรรมที่ให้นักเรียนทุกกลุ่มได้มีการพัฒนาที่ดีขึ้นอย่างมีคุณภาพ ตามศักยภาพของแต่ละคน โดยกิจกรรมส่งเสริมนักเรียน มีหลายวิธีการของแต่ละโรงเรียน และยังสอดคล้องงานวิจัยของ วรณา โฉมฉิน (2562) ได้ศึกษาเรื่องการประเมินความต้องการจำเป็นของการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือให้นักเรียนในโรงเรียน สังกัดกรุงเทพมหานคร พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน

ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา การบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเพราะ ผู้บริหารสถานศึกษาดำเนินการให้มีการติดตามดูแลช่วยเหลือนักเรียนกลุ่มเสี่ยงอย่างใกล้ชิดและต่อเนื่อง ถือเป็นอีกแนวทางร่วมกับผู้ที่เกี่ยวข้องในการป้องกันและแก้ไขปัญหานี้ให้กับนักเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ไทยรัฐ วงษ์ทอง (2563) ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาปัญหาและแนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 พบว่า ปัญหาการดำเนินงาน ได้แก่ ขาดการวางแผนการดำเนินงานที่ชัดเจน ขาดระบบการจัดการที่ดี ขาดการประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และยังสอดคล้องกับแนวคิดของรุ่งนภา สุขสำแดง (2563) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน ต้องให้ความเอาใจใส่กับนักเรียน ทุกคนเท่าเทียมกัน ควรส่งต่อผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน หากปล่อยปละละเลยนักเรียนจนกลายเป็นปัญหาของสังคมได้

ด้านการส่งต่อนักเรียน การบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก อาจเป็นเพราะว่า ผู้บริหารดำเนินการให้มีการประชุมกลุ่มเพื่อปรึกษาปัญหานักเรียนเป็นรายกรณี ครูที่ปรึกษามีความสม่ำเสมอในการติดตามผลการช่วยเหลือนักเรียน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ รุ่งนภา สุขสำแดง (2563) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การส่งต่อเป็นการช่วยเหลือนักเรียนที่มีปัญหาจากครูที่ปรึกษาและพฤติกรรมไม่ดีขึ้นจึงมีการส่งต่อผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านต่อไป และยังสอดคล้องกับแนวคิดของ ศิริ โชคสกุล (2559) ได้ให้ความหมายว่าการส่งต่อนักเรียนหมายถึง กระบวนการช่วยเหลือนักเรียนในกรณีที่ยากต่อการแก้ไข บางปัญหาที่ยากต่อการแก้ไขโดยครูที่ปรึกษาอาจจะส่งต่อไปยังครูแนะแนว หรือครูฝ่ายปกครองเพื่อที่จะช่วยแก้ไข แต่ถ้าไม่สามารถแก้ไขปัญหาก็ ควรส่งดำเนินการให้กับผู้เชี่ยวชาญโดยตรง

2. จากการเปรียบเทียบการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ตามความคิดเห็นของครู จำแนกตามระดับการศึกษา ประสบการณ์การทำงาน และขนาดโรงเรียน พบว่า ครูที่มีระดับการศึกษา ประสบการณ์การทำงาน และสังกัดในโรงเรียนขนาดที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะครูสังกัดกรุงเทพมหานครได้มีการปฏิบัติงานภายใต้ นโยบายและระเบียบการปฏิบัติงานของข้าราชการครูสังกัดกรุงเทพมหานคร (นโยบาย ผู้ว่า

กรุงเทพมหานคร) ซึ่งไม่ว่าจะมีระดับการศึกษาต่างกัน ประสบการณ์การทำงาน และสังกัดโรงเรียนขนาดต่างกัน ต้องปฏิบัติงานภายใต้กฎระเบียบและข้อปฏิบัติเดียวกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นิษฐา กลิ่นเอี่ยม (2561) ได้ศึกษาเรื่อง สภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนวัดป่าจั่ว สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดปทุมธานี ผลการวิจัยพบว่า จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า โดยรวมไม่แตกต่างกัน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ อรรถพล สุนทรพงศ์ (2564) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยคัดสรรที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยทางการบริหารที่คัดสรรจำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงานโดยรวมไม่แตกต่าง และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุภัสสร สุริยะ (2562) ได้ศึกษาเรื่อง การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดกรุงเทพมหานคร จำแนกตามขนาดของโรงเรียน พบว่า การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูตามขนาดของโรงเรียนต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนไม่แตกต่างกัน

ส่วนเพศ พบว่า ครูที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะบุคลากรที่เป็นเพศหญิงมีจำนวนมากกว่าเพศชายเกือบทุกโรงเรียน และการที่แต่ละโรงเรียนได้ทำการคัดเลือกครูมาทำหน้าที่รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนส่วนใหญ่จึงเป็นเพศหญิง และที่สำคัญครูเพศหญิงมีความใส่ใจและเข้าถึงข้อมูลเชิงลึกได้เป็นอย่างดี รวมไปถึงบุคลิกภาพที่อ่อนโยนของครูเพศหญิงที่มีผลดีต่อการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้เรียน ส่งผลให้ด้านการส่งต่อนักเรียนมีประสิทธิภาพและสามารถแก้ไขปัญหานักเรียนได้ตรงจุด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นูรมาน พัทธ์สุขสัน (2564) ได้ศึกษาการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาใน อำเภอสาบบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี เขต 3 จำแนกตามเพศ พบว่า การบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาในอำเภอสาบบุรี จำแนกตามเพศ มีความคิดเห็นแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ 0.05

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1. ด้านการส่งเสริมและพัฒนาให้นักเรียน ควรมีการวางแผนงานที่ดี จัดกิจกรรมต่าง ๆ ที่ส่งเสริมให้นักเรียนมีสัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่นและ สร้างความร่วมมือกันระหว่างครูและผู้ที่เกี่ยวข้อง
2. ด้านการคัดกรองนักเรียน ควรมีการวางแผนงานคัดกรองนักเรียนที่ชัดเจน เพื่อจัดแบ่งกลุ่มเป็น กลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง และกลุ่มมีปัญหา มีขั้นตอนการทำงานที่ชัดเจน มีการจัดทำระบบข้อมูล

ที่เกี่ยวกับตัวนักเรียนในด้านต่าง ๆ มีระบบการคัดกรองนักเรียนตามเกณฑ์การคัดกรองนักเรียน

3. ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ควรมีการวางแผนงานอย่างเป็นระบบ ในการเก็บรวบรวมข้อมูลที่เป็นเกี่ยวกับตัวนักเรียน และมีขั้นตอนการรายงานและประเมินผลนักเรียนเป็นรายบุคคลเพื่อวิเคราะห์ วางแผน และแก้ปัญหา ได้ตรงตามสภาพจริงของผู้เรียนแต่ละบุคคล

4. ด้านการส่งต่อ ควรสร้างระบบ ขั้นตอน ในการส่งต่อทั้งการช่วยเหลือภายในและการช่วยเหลือจากภายนอก โดยเฉพาะกรณีที่ต้องส่งต่อนักเรียนที่มีปัญหาไปรับการรักษา ควรประสานความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอก เพื่อส่งต่อนักเรียนที่มีปัญหารุนแรงมีการรายงานและประเมินผลการดำเนินงาน

5. ด้านการป้องกันและการแก้ไขปัญหา ควรให้ความสำคัญในการวางแผน การจัดทำแผนงานที่ส่งเสริมให้ครูจัดกิจกรรมที่หลากหลาย และสอดคล้องกับสภาพปัญหา มีการดำเนินงานที่ชัดเจน มีการรายงานและประเมินผลให้กับครูประจำชั้นหรือผู้บริหารสถานศึกษาเพื่อนำไปสู่การแก้ไขปัญหาที่เหมาะสม

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาปัจจัยความสำเร็จในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของ โรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร

2. ควรศึกษาความสัมพันธ์ของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนกับผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร

3. ควรมีการศึกษาองค์ประกอบอื่นที่มีผลต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในบริบทของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร

4. ควรศึกษาแนวทางการร่วมมือระหว่างโรงเรียนกับชุมชนเพื่อการดูแลช่วยเหลือ นักเรียนในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร

5. ควรมีการศึกษาการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพ เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกมากยิ่งขึ้น

6. ควรศึกษาพฤติกรรมของผู้บริหารที่ส่งผลต่อการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร

รายการอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2562). คู่มือการคัดเลือกสถานศึกษาและสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เพื่อรับรางวัล ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนประจำปี 2562. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่ง.
- ญานิศา เี่ยมมสิริวุฒิ. (2564). การจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 3. มหาวิทยาลัยหาดใหญ่.
- ไทยรัฐ วงษ์ทอง. (2563). การศึกษาปัญหาและแนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของ โรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 32. วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- นุรมาน พิทักษ์สุขสันต์. (2564). การบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา ในอำเภอสายบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี เขต 3. การค้นคว้าอิสระ หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา.
- นิษฐา กลิ่นเอี่ยม. (2561). สภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนวัดป่าจ้ว สังกัด องค์การบริหารส่วนจังหวัดปทุมธานี. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (การบริหารการศึกษา) มหาวิทยาลัยรังสิต.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2560). การวิจัยเบื้องต้น. (พิมพ์ครั้งที่ 10). กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาสาสน์.
- รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย. (2560). ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 134 ตอนที่ 40ก, 6 เมษายน 2560.
- รุ่งนภา สุขสำแดง. (2563). การศึกษาปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา พระนครศรีอยุธยา เขต 1. วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.
- วรรณ โณมฉิน. (2562). การประเมินความต้องการจำเป็นของการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์.
- ศิริ โชคสกุล. (2559). การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนรัตนโกสินทร์ 9 จังหวัดสมุทรปราการ. สมุทรปราการ: โรงพิมพ์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2563). คู่มือการคัดเลือกสถานศึกษาและ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพื่อรับรางวัลระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ประจำปี 2563. ม.ป.ท.
- สุธิดา พงษ์สวัสดิ์. (2561). การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนชะอำ คุณหญิงเนื่องบุรี. การค้นคว้าอิสระ หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร.

- สุภัทสร สุริยะ. (2562). การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาส สังกัด กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษาและ ผู้นำทางการศึกษา มหาวิทยาลัยสยาม.
- หน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักงานการศึกษา. (2565). คู่มือแนวทางการสร้างระบบดูแลสภาวะทางใจของ นักเรียนและครู. กรุงเทพฯ: ศูนย์วิชาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อรรถพล สุนทรพงศ์. (2564). ปัจจัยคัดสรรที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร. วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.